

UZASADNIENIE

Powód P. B. wniósł w dniu 12 marca 2020 r. (data stempla operatora pocztowego) do Sądu Rejonowego w Ciechanowie pozew przeciwko (...) S.A. w W., żądając zasądzenia na swoją rzecz kwoty 5412,00 zł wraz z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 21 maja 2019 r. do dnia zapłaty oraz zwrotu kosztów procesu. Na kwotę dochodzoną pozewem składa się należność z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego.

Pozwany (...) S.A. w W. wnosił o oddalenie powództwa. Wnosił ponadto o zasądzenie na swoją rzecz od powoda P. B. zwrotu kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 8 kwietnia 2019 r. doszło do zdarzenia drogowego z udziałem pojazdów: motocykla marki A. - sprawcy kolizji oraz drugiego samochodu osobowego marki D. (...) nr rej. (...). Motocykl marki A. –sprawcy szkody w dniu 8 kwietnia 2019 r. posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej dla posiadaczy pojazdów mechanicznych za szkody powstałe w związku z ruchem posiadanego pojazdu w (...) S.A. w W. (bezsporne).

Zgłoszenie szkody w pojeździe marki D. (...) nr rej. (...) nastąpiło telefonicznie w dniu 9 kwietnia 2019 r. Szkodę zgłoszono do zakładu ubezpieczeń sprawcy kolizji, informując ponadto, że poszkodowany nie będzie korzystał z pojazdu zastępczego za pośrednictwem zakładu ubezpieczeń, choć może zmienić zdanie po zapoznaniu się ze szczegółową ofertą wypożyczalni współpracujących z zakładem ubezpieczeń. Po zgłoszeniu szkody M. D., właścicielka samochodu marki D. (...) nr rej. (...), otrzymała od zakładu ubezpieczeń w dniu 10 kwietnia 2019 r. na wskazany adres e-mail dodatkowo informację na temat najmu pojazdu zastępczego, oferty zakładu ubezpieczeń w tym zakresie oraz o wysokości maksymalnych stawek akceptowanych przez ubezpieczyciela, jak też o prawie ubezpieczyciela do weryfikacji stawki najmu pojazdu zastępczego, pomimo korzystania już przez niego z pojazdu zastępczego (zgłoszenie szkody k. 44 – 45, nagranie zgłoszenia szkody płyta CD – koperta k. 58, informacja k. 46 – 48).

W dniu 10 kwietnia 2019 r. M. D., a właściwie działający w jej imieniu pełnomocnik zatrudniony przez P. B., skontaktował się e-mailem, z zakładem ubezpieczeń z prośbą o przesłanie kompletu dokumentów niezbędnych do zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem zakładu ubezpieczeń, zadając ponadto szereg szczegółowych pytań (korespondencja e-mail k. 23).

W dniu 11 kwietnia 2019 r. odbyły się oględziny pojazdu przez rzeczoznawcę zakładu ubezpieczeń. Decyzją z dnia 12 kwietnia 2019 r. zakład ubezpieczeń uznał szkodę za całkowitą i przyznał M. D. odszkodowanie w wysokości 1280,00 zł. W dniu 26 kwietnia 2019 r. zakład ubezpieczeń wypłacił G. D. odszkodowanie w wysokości 1280,00 zł (bezsporne).

M. D. w okresie od dnia 9 kwietnia 2019 r. do dnia 7 maja 2019 r. (28 dni) korzystał z pojazdu zastępczego marki T. (...) nr rej. (...) na podstawie umowy najmu zawartej z P. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą NO.1 P. B. w W.. Przy zawieraniu umowy M. D. złożyła oświadczenie na piśmie, że zakład ubezpieczeń nie udostępnił jej warunków najmu pojazdu zastępczego oraz nie odpowiedział na e-maila w tym zakresie. Cena najmu wynosiła 200,00 zł netto za dobę tj. łącznie za 28 dni – 6888,00 zł brutto przy uwzględnieniu rabatu za okres najmu powyżej 7 dni. M. D. dane firmy (...) otrzymała od firmy holującej jej pojazd po kolizji. Nie zainteresowała się ofertą zakładu ubezpieczeń w tym zakresie, nie sprawdziła też ofert innych firm prowadzących tego rodzaju działalność gospodarczą. Interesowało ją, że pojazd posiadał pełne ubezpieczenie, również w zakresie autocasco, a nie tylko ubezpieczenia obowiązkowego. M. D. w tym okresie była właścicielką dwóch samochodów osobowych: z jednego korzystała ona, zaś z drugiego – jej córka S. S.. Każda z nich wykorzystywana pojazd do dojazdów do pracy. M. D. pracowała jako listonoszka; jej rejon obejmował przejazd około 100 km dziennie. Przez okres 7 dni po kolizji M. D. przebywała na zwolnieniu lekarskim i wówczas nie korzystała z pojazdu marki T. (...) nr rej. (...) (umowa k. 20, oświadczenie k. 21, 22, faktura k. 25, zeznania świadków M. D. k. 73 – 74, S. S. k. 138 – 139).

W dniu 9 kwietnia 2019 r., pomiędzy M. D. a P. B. prowadzącym działalność gospodarczą pod nazwą NO.1 P. B. w W. doszło do zawarcia umowy cesji wierzytelności, na mocy której M. D. w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 8 kwietnia 2019 r. likwidowaną przez (...) S.A. w W., przeniosła wszelkie przysługujące jej wierzytelności z tytułu tej szkody związane ze zwrotem kosztów z tytułu najmu auta zastępczego na rzecz P. B. (umowa cesji wierzytelności k. 26).

P. B. zgłosił roszczenie z tytułu kosztów najmu pojazdu zastępczego do (...) S.A. w W. pismem z dnia 13 maja 2019 r., doręczonym zakładowi ubezpieczeń w dniu 21 maja 2019 r., wzywając do zapłaty kosztów najmu pojazdu zastępczego w kwocie 6888,00 zł w terminie 30 dni od otrzymania wezwania. P. B. otrzymał decyzją zakładu ubezpieczeń z dnia 23 maja 2019 r. zwrot kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 16 dni (2 dni oczekiwania na oględziny, 7 dni oczekiwania na wysyłkę rozliczenia, 7 dni na zakup nowego pojazdu) w łącznej kwocie 1476,00 zł brutto tj. przy przyjęciu stawki za dobę najmu na kwotę 75,00 zł netto (bezsporne).

Czas korzystania przez M. D. z pojazdu zastępczego powinien wynosić 23 dni, przy uwzględnieniu, że w okresie od 8 do 14 kwietnia 2019 r. korzystała ze zwolnienia lekarskiego. W tym okresie nie korzystała z samochodu w żaden sposób, a zatem samochód zastępczy był jej niezbędny do wykonywania obowiązków zawodowych dopiero od dnia 15 kwietnia 2019 r. Odszkodowanie z tytułu szkody całkowitej otrzymała w dniu 26 kwietnia 2019 r. Samochód zastępczy zwróciła dnia 7 maja 2019 r. W tym okresie było kilka dodatkowych dni wolnych: 21 – 22 (poniedziałek) kwietnia 2019 r. z tytułu Ś. Wielkanocnych, 1 maja 2019 r. (środa) – Święto Pracy oraz 3 maja 2019 r. (piątek) – Święto Konstytucji 3 M. (bezsporne).

Średnia cena wynajmu pojazdu w W. i P. wynosiła, przy uwzględnieniu notowań 6 wypożyczalni samochodów stawek najmu dla pojazdów klasy tożsamej dla D. (...) oraz przy uwzględnieniu gradacji stawek za najem w stosunku do długości okresu najmu pojazdu zastępczego, w granicach od 79,00 zł brutto do 167,00 zł brutto za dobę najmu (opinia biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych inż. D. U. k. 85 – 90, 112 - 115).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie zebranych w sprawie dokumentów, opinii biegłego sądowego w zakresie techniki samochodowej, wyceny wartości oraz kosztów i jakości napraw pojazdów samochodowych inż. D. U. (k. 85 – 90, 112 – 115) oraz zeznań świadków M. D. (k. 73 – 74) i S. S. (k. 138 – 139)

W ocenie Sądu, powyższe dowody są w pełni wiarygodne, za wyjątkiem oświadczenia M. D. z dnia 9 kwietnia 2019 r. (k. 22); żadna ze stron nie kwestionowała ich mocy dowodowej. Spór w niniejszej sprawie dotyczył stawki najmu pojazdu zastępczego oraz uzasadnionego okresu najmu tego pojazdu zastępczego.

W zakresie wskazanego powyżej oświadczenia wskazać należy, że trudno uznać je za wiarygodne, skoro zostało złożone przez złożeniem e – mailem pytań w zakresie warunków najmu pojazdu zastępczego.

Za omyłkę rachunkową natomiast uznać należy wskazaną w decyzji zakładu ubezpieczeń z dnia 23 maja 2019 r. liczbę 75 dni uznanego przestoju pojazdu, skoro ze szczegółowego wyliczenia znajdującego się poniżej wynika, że suma uznanych dni przestoju wynosi 16 dni i za tyle dni przyznano odszkodowanie z tytułu najmu pojazdu zastępczego w stawce 75,00 zł netto.

Podkreślić należy, że opinia biegłego sądowego inż. D. U. ma charakter jedynie pomocniczy, porównawczy. Opinia została sporządzona w sposób rzetelny, prawidłowy, wyczerpujący, a nadto zgodnie z postawioną tezą postanowienia dowodowego. Biegły sądowy sporządził opinię, wykorzystując zebrany materiał dowodowy, informacje wypożyczalni samochodów oraz własną wiedzę. Niewątpliwie opinia stanowi tylko pomoc dla sądu i - jak wielokrotnie było wyjaśniane w orzecznictwie i doktrynie - nie może zastąpić ani ustaleń faktycznych ani decydować o spełnieniu przesłanek prawnych. Zadaniem biegłego zasadniczo nie jest poszukiwanie dowodów i okoliczności mających uzasadniać argumentację stron procesu, lecz dokonanie oceny przedstawionego materiału z perspektywy posiadanej wiedzy naukowej, technicznej lub branżowej i przedstawienie sądowi danych (wniosków) umożliwiających

poczynienie właściwych ustaleń faktycznych i właściwą ocenę prawną znaczenia zdarzeń, z których strony wywodzą swoje racje. Opinia biegłego, zgodnie z art. 278 kpc, służy stworzeniu sądowi możliwości prawidłowej oceny materiału procesowego w wypadkach, kiedy ocena ta wymaga wiadomości specjalnych tj. wiedzy wykraczającej poza objętą zakresem wiedzy powszechnej.

Sąd zważył, co następuje:

W ocenie Sądu, powództwo P. B. zasługuje na uwzględnienie jedynie częściowo tj. do kwoty 645,75 zł.

Powód P. B. jako następca prawny M. D. dochodzi swego roszczenia na zasadach ogólnych, wynikających z art. 361 - 363 kc. Szkada objęta odpowiedzialnością ubezpieczyciela podlega bowiem naprawieniu właśnie według tych ogólnych zasad. Wynika to z treści art. 34 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zgodnie z którym z ubezpieczenia OC posiadaczy pojazdów mechanicznych przysługuje odszkodowanie, jeżeli posiadacz lub kierujący pojazdem mechanicznym są obowiązani do odszkodowania za wyrządzoną w związku z ruchem tego pojazdu szkodę, której następstwem jest śmierć, uszkodzenie ciała, rozstrój zdrowia bądź też utrata, zniszczenie lub uszkodzenie mienia. Zgodnie zaś z art. 36 ust. 1 cyt. ustawy odszkodowanie ustala się i wypłaca w granicach odpowiedzialności cywilnej posiadacza lub kierującego pojazdem mechanicznym, najwyżej jednak do ustalonej w umowie ubezpieczenia sumy gwarancyjnej.

Z powyższego wynika, że dla oceny roszczeń odszkodowawczych powoda w związku z nabyciem wierzytelności z tytułu najmu pojazdu zastępczego, należało określić – według ogólnych zasad prawa cywilnego – do jakich świadczeń byłby zobowiązany posiadacz lub kierowca samochodu, z którego winy nastąpiło zdarzenie drogowe. W niniejszej sprawie, Sąd ustalił, że odpowiedzialnym za zdarzenie drogowe z dnia 8 kwietnia 2019 r. jest kierowca motocykla marki A., posiadający ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej w pozwanym zakładzie ubezpieczeń.

W myśl art. 363 § 1 kc, naprawienie szkody powinno nastąpić według wyboru poszkodowanego: bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej.

Szkodą jest uszczerbek, jakiego doznała określona osoba w swych dobrach lub interesach. W efekcie owo naprawienie szkody ma zmierzać do odwrócenia w dobrach poszkodowanego skutków zdarzenia wyrządzającego mu szkodę i przywrócenia – w znaczeniu prawnym – stanu, jaki by istniał gdyby owo zdarzenie nie nastąpiło. Zgodnie z powszechnie przyjętym obecnie poglądem, odpowiedzialność ubezpieczyciela z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych za uszkodzenie albo zniszczenie pojazdu mechanicznego obejmuje celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki na najem pojazdu zastępczego (uchwała Sądu Najwyższego z dnia 17 listopada 2011 r. w sprawie III CZP 5/11). Sąd Najwyższy podkreślił, że utrata możliwości korzystania z pojazdu stanowi negatywne następstwo majątkowe, a wydatki, które służą ograniczeniu (wyłączeniu tego negatywnego następstwa) należy kwalifikować jako szkodę majątkową podlegającą naprawieniu w ramach odpowiedzialności gwarancyjnej ubezpieczyciela wynikającej z ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych. Sąd Najwyższy podkreślił przy tym znaczenie dwóch kryteriów - celowości wydatków oraz ich ekonomicznego uzasadnienia.

Za wydatek niezbędny (celowy) należy uznać wydatek poniesiony na korzystanie z innego pojazdu w takim zakresie, w jakim poszkodowany korzystałby ze swojego środka lokomocji, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Wydatki ekonomicznie uzasadnione to wydatki na najem pojazdu zasadniczo o podobnej klasie do pojazdu uszkodzonego lub zniszczonego, poniesione w oparciu o stawki czynszu najmu, które obowiązują na danym rynku lokalnym (ceny rynkowe za tego typu usługi) i w czasie naprawy pojazdu mechanicznego lub do czasu nabycia nowego pojazdu.

Wskazać należy, że pozwany zakład ubezpieczeń wypłacił powodowi P. B. w toku postępowania likwidacyjnego koszty najmu pojazdu zastępczego, przyjmując okres najmu pojazdu zastępczego na 16 dni, w dobowej stawce w wysokości 75,00 zł netto (92,25 zł brutto), tj. łącznie 1476,00 zł brutto.

Jak wskazano powyżej, pozwany (...) S.A. w W. zakwestionował w niniejszym procesie, zarówno stawkę najmu pojazdu zastępczego wynikającą z umowy zawartej przez powoda z M. D., jak i czas trwania umowy.

Odnosząc się do kwestii wysokości stawki najmu pojazdu zastępczego, podkreślić należy, że poszkodowana M. D. bezpośrednio po zgłoszeniu szkody, otrzymała od zakładu ubezpieczeń informację w zakresie możliwości organizacji pojazdu zastępczego przez ubezpieczyciela, jak też o akceptowanych stawkach tego najmu w przypadku zawarcia umowy najmu przez poszkodowanego z pominięciem zakładu ubezpieczeń. Informacja została M. D. przedstawiona drogą elektroniczną w dniu 10 kwietnia 2019 r. drogą e-mailową, pomimo iż osoba zgłaszająca w jej imieniu szkodę informowała zakład ubezpieczeń przy zgłoszeniu szkody, że nie będzie korzystać z pojazdu zastępczego. Pomimo tego, tego samego dnia, w jej imieniu zadano drogą e-mailową szereg szczegółowych pytań w zakresie warunków najmu pojazdu zastępczego, choć już od dnia 9 kwietnia 2019 r. pojazd zastępczy był w dyspozycji poszkodowanej M. D.. M. D. nie podjęła żadnych działań w celu sprawdzenia wysokości stawki najmu czy też możliwości udostępnienia mu pojazdu o zbliżonych parametrach po 14 kwietnia 2019 r. przez firmę współpracującą z zakładem ubezpieczeń, gdyż – jak wskazano powyżej – w okresie pomiędzy 8 a 14 kwietnia 2019 r. M. D. przebywała na zwolnieniu lekarskim i nie korzystała z samochodu z uwagi na stan zdrowia. Podkreślić należy, że zakład ubezpieczeń uprzedził również poszkodowaną o możliwości weryfikacji stawek najmu. Proponowane przez wypożyczalnię samochodów stawki najmu pojazdu zastępczego, również w przypadku pojazdów zbliżonych do pojazdu zastępczego marki D. (...), były znacznie niższe, niż wynikające z umowy zawartej przez M. D. z P. B.. M. D. jako jedyną przyczynę wyboru oferty P. B. podała, że samochód z tej wypożyczalni miał pełne ubezpieczenie (bez wkładu własnego w zakresie autocasco). Wskazać jednak należy, że przed zawarciem umowy z P. B. nie sprawdziła szczegółowej oferty w tym zakresie pozwanego zakładu ubezpieczeń, jak też dostępności pojazdów o zbliżonych parametrach, pomimo tego, że dysponowała czasem w tym zakresie z uwagi na pobyt na zwolnieniu lekarskim.

Wskazać należy, że nie wszystkie wydatki pozostające w związku przyczynowym ze zdarzeniem komunikacyjnym mogą być refundowane, istnieje bowiem obowiązek wierzyciela zapobiegania szkodzie i zmniejszania jej rozmiarów (art. 354 § 2 kc, art. 362 i 826 § 1 kc). Na dłużniku ciąży w związku z tym obowiązek zwrotu tylko wydatków celowych i ekonomicznie uzasadnionych, pozwalających na wyeliminowanie negatywnych dla poszkodowanego następstw, niedających się wyeliminować w inny sposób, z zachowaniem rozsądnej proporcji między korzyścią wierzyciela a obciążeniem dłużnika. W ocenie zatem Sądu, zachowanie poszkodowanej M. D., która korzystała z umowy najmu pojazdu zastępczego w okresie pobytu na zwolnieniu lekarskim oraz która nie skorzystała z korzystniejszej ekonomicznie oferty zakładu ubezpieczeń i zawarła umowę najmu pojazdu zastępczego w stawce dziennej ponad dwukrotnie przewyższającej stawkę proponowaną przez ubezpieczyciela, nie może zasługiwać na aprobatę. Powód P. B. nie wykazał, że pojazd wynajęty przez niego M. D. spełniał w wyższym stopniu kryteria przydatności; nie wykazał również, że samochód odpowiadający klasą pojazdowi poszkodowanego nie był w tym okresie dostępny w ofercie zakładu ubezpieczeń. Pomimo zakwestionowania wysokości stawki najmu przez zakład ubezpieczeń nie wykazał również, że stawka zaproponowana przez niego jest adekwatna do klasy pojazdu oraz ekonomicznie uzasadniona. W uchwale z dnia 24 sierpnia 2017 r. w sprawie III CZP 20/17 Sąd Najwyższy podkreślił, że wydatki na najem pojazdu zastępczego poniesione przez poszkodowanego, przekraczające koszty zaproponowanego przez ubezpieczyciela skorzystania z takiego pojazdu są objęte odpowiedzialnością z tytułu umowy obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych, jeżeli ich poniesienie było celowe i ekonomicznie uzasadnione. W tym kontekście istotne znaczenie ma nie tylko równorzędność samego pojazdu, ale także dodatkowych warunków umowy, takich jak np. czas i miejsce udostępnienia oraz zwrotu pojazdu zastępczego czy też obowiązek wpłaty kaucji. Jeżeli istotne warunki wynajmu proponowanego przez ubezpieczyciela (we współpracy z przedsiębiorcą wynajmującym pojazdy) czynią zadość potrzebie ochrony uzasadnionych potrzeb poszkodowanego, nie ma podstaw, by obciążać osoby zobowiązane do naprawienia szkody wyższymi kosztami związanymi ze skorzystaniem przez poszkodowanego z droższej oferty. Odstępstwa od tej reguły nie uzasadniają drobne niedogodności o charakterze niemajątkowym, które mogą wiązać się np. z koniecznością nieznacznie dłuższego oczekiwania na podstawienie pojazdu zastępczego proponowanego przez ubezpieczyciela. Należy też podkreślić, że proponowana wykładnia nie eliminuje ani nie ogranicza przysługującej poszkodowanemu swobody wyboru kontrahenta, od którego najmie pojazd. Sprawia jedynie - ze względu na obowiązek zapobiegania zwiększeniu

rozmiarów szkody - że zawierając umowę na mniej korzystnych warunkach od proponowanych przez ubezpieczyciela, poszkodowany będzie zmuszony ponieść część związanych z tym kosztów.

Podkreślić należy, że poszkodowana M. D. w istocie nie wyraziła żadnego zainteresowania ofertą ubezpieczyciela w zakresie najmu pojazdu zastępczego, nie chciał poznać bliżej jej warunków i nie dokonała oceny, czy oferta którą wybrał lepiej zaspokaja jej potrzeby, czy też może skorzystanie z pojazdu oferowanego przez ubezpieczyciela byłoby wystarczające, na co wskazuje brak jej jakiegokolwiek aktywności w tym zakresie, pomimo informacji udzielonych przez zakład ubezpieczeń. Nie rozmawiała na ten temat z pracownikiem firmy (...), któremu udzieliła reprezentacji do kontaktów z zakładem ubezpieczeń. Mając powyższe na uwadze, należało w ocenie Sądu przyjąć, iż poszkodowana pozostając bierną na przedstawioną jej propozycję pozwanego zakładu ubezpieczeń, nie dopełniła obowiązku współdziałania przy minimalizacji szkody, która dodatkowo została zwiększona przez wynajęcie pojazdu u podmiotu stosującego znacznie wyższe dobowe stawki najmu pojazdu w okresie, kiedy ze względów zdrowotnych nie mogła korzystać z tego pojazdu. Ubezpieczyciel dokonał w toku czynności likwidacyjnych wszystkich czynności, jakie mogły zostać wykonane przy stwierdzonym stopniu współpracy poszkodowanego z pozwanym. To na poszkodowanej spoczywał obowiązek zbadania warunków najmu oferowanego przez towarzystwo ubezpieczeń. W tym kontekście, dla rozstrzygnięcia sprawy nie ma znaczenia fakt, iż poszkodowana M. D. (a właściwie jej pełnomocnik, będący pracownikiem firmy powoda) poprosiła e-mailem o przedstawienie warunków najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela, gdyż miało to miejsce dopiero 10 kwietnia 2019 r. i nie wyraziła wprost woli zawarcia umowy najmu pojazdu zastępczego za pośrednictwem ubezpieczyciela.

Odnosząc się natomiast do kwestii czasu trwania najmu pojazdu zastępczego, uznać należy, zdaniem Sądu, że powinien on trwać od dnia 15 kwietnia 2019 r. do dnia 7 maja 2019 r. Z tego tytułu Sąd zasądził od pozwanego (...) S.A. w W. na rzecz powoda P. B. kwotę 645,75 zł tytułem dopłaty do kosztów najmu pojazdu zastępczego za okres 23 dni w stawce dobowej 75,00 zł netto tj. 92,25 zł brutto. Sąd podziela pogląd, że należy uwzględnić brak środków finansowych poszkodowanego na naprawę pojazdu i kwestię terminu wypłaty odszkodowania, pozwalającego na zakup kolejnego pojazdu.

W ocenie Sądu, uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego był o siedem dni dłuższy niż przyjął to zakład ubezpieczeń, z tym że termin ten należy liczyć dopiero od dnia 15 kwietnia 2019 r. tj. od dnia powrotu poszkodowanej M. D. do pracy. Za datę końcową przyjąć należy natomiast datę faktycznego zwrotu pojazdu tj. 7 maja 2019 r. Niewątpliwie, zgodzić się należy z poglądem, że termin siedmiodniowy jest wystarczający po otrzymaniu odszkodowania na nabycie kolejnego pojazdu, co uzasadniałoby przyjęcie, że w niniejszej sprawie termin ten upłynąłby 3 maja, a zatem w dniu wolnym od pracy. Sąd przyjął więc za uzasadniony okres najmu pojazdu zastępczego do dnia zwrotu pojazdu, mając na uwadze, że w okresie od 26 kwietnia 2019 r. do 7 maja 2019 r. było kilka dodatkowych dni wolnych od pracy (1 maja, 3 maja) oraz dwa weekendy (27 - 28 kwietnia, 4 - 5 maja). Z tych względów za zasadne należy uznać roszczenie o zapłatę kosztów najmu pojazdu zastępczego za dodatkowe siedem dni, przy wskazanej i uzasadnionej powyżej, stawce dobowej najmu - 92,25 zł brutto tj. łącznie 645,75 zł brutto.

Odsetki ustawowe za opóźnienie od kwoty 645,75 zł, Sąd zasądził od dnia 15 grudnia 2021 r. tj. upływu 14 dni od dnia wydania wyroku w niniejszej sprawie. Sąd miał na uwadze, że spór pomiędzy stronami dotyczył zarówno okresu najmu, jak i jego stawek. Zgodnie z art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych, zakład ubezpieczeń wypłaca odszkodowanie w terminie 30 dni licząc od dnia złożenia przez poszkodowanego lub uprawnionego zawiadomienia o szkodzie. Stosownie zaś do ust. 2 cyt. artykułu w przypadku gdyby wyjaśnienie w terminie, o którym mowa w ust. 1, okoliczności niezbędnych do ustalenia odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania okazało się niemożliwe, odszkodowanie wypłaca się w terminie 14 dni od dnia, w którym przy zachowaniu należytej staranności wyjaśnienie tych okoliczności było możliwe, nie później jednak niż w terminie 90 dni od dnia złożenia zawiadomienia o szkodzie, chyba że ustalenie odpowiedzialności zakładu ubezpieczeń albo wysokości odszkodowania zależy od toczącego się postępowania karnego lub cywilnego. W terminie, o którym mowa w ust. 1, zakład ubezpieczeń zawiadamia na piśmie uprawnionego o przyczynach niemożności zaspokojenia jego

roszczeń w całości lub w części, jak również o przypuszczalnym terminie zajęcia ostatecznego stanowiska względem roszczeń uprawnionego, a także wypłaca bezsporną część odszkodowania.

O kosztach procesu Sąd orzekł stosownie do art. 100 kpc, stosunkowo je rozdzielając. Sąd zasądził zatem od powoda na rzecz pozwanego zakładu ubezpieczeń łącznie kwotę 2330,00 zł tytułem zwrotu kosztów procesu. Na kwotę tę składają się: zwrot kosztów zastępstwa procesowego w kwocie 1530,00 zł tj. koszty zastępstwa procesowego w stawce zgodnie z przepisami rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych przy uwzględnieniu wartości przedmiotu sporu w stawce pomiędzy częścią w jakiej powództwo zostało oddalone a częścią w jakiej zostało uwzględnione (1800,00 – 270,00) oraz kwota 900,00 zł tytułem zwrotu kosztów opinii biegłego sądowego, mając na uwadze, że co do zasady opinia potwierdzała stanowisko strony pozwanej. Tak ustalone koszty Sąd pomniejszył o kwotę 100,00 zł tytułem należnej powodowi od pozwanego opłaty sądowej od uwzględnionej części powództwa.

Jednocześnie Sąd nakazał wypłacić pozwanemu zakładowi ubezpieczeń kwotę 100,00 zł tytułem zwrotu niewykorzystanej części zaliczki stosownie do art. 84 ustawy z dnia 28 lipca 2005 r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych.

.